

Hand Giving, Eye of Gratitude, Part 2

Good morning everyone! This is today's Dharma Espresso on Hand Giving, Eye of Gratitude, part 2.

Page | 1

What is the oldest culture on Earth? That's my quiz for you. If you say Egypt, it's the right answer. Egypt has an ancient culture that has been around for four thousand years already. We all know that the Pyramids were built so very long ago.

By 1922, the British and other Europeans dug out 62 ancient burial sites - tombs underneath the earth in Egypt. The most famous archaeologist was Howard Carter. Mr. Carter and a group of British archaeologists excavated and discovered the tomb of Pharaoh Tutankhamun. This pharaoh was most famous for representing a gilded age of Egypt in ancient times, not in medieval or modern times.

The most remarkable point is how they learned about those burial sites underneath the earth. During that time, they could only dig with no mechanized tools. They just dug, then found bits and pieces, then found maps, and gradually they made discoveries. More often than not, they dug here and there to find nothing, but eventually they found things.

Can you imagine that Tutankhamun's grave as well as other tombs were built about four thousand years ago? That is about 2,000 years before Christ. Those graves continued to exist and only got found 4,000 years after they were built. This is not even as shocking as the story of Egyptologist Otto Schaden who in 2005 dug and discovered a whole valley around which all ancient burial sites had been built.

The hottest news is that on December 9th, 2017, two more tombs were found in Egypt. The two tombs were named *Kampp 150 and Kampp 161*. They were the tombs of two high-ranking officials. Ongoing study indicated that one of the tombs belonged to King Thutmose I who had existed during the same reign of Tutankhamun, the dynasty which led Egypt to its golden age. In the two tombs, they found writings and drawings on walls that are believed to have been created about 3,000 to 4,000 years ago. Besides images and artifacts, the tombs also contained telltale signs about the civilization of that time. All those are treasures to archaeologists. Even though many valuable artifacts had been stolen, to this day, Kampp 150 and Kampp 161 tombs still contain many precious items. Since Mr. Otto Schaden's discovery of the Valley of the Kings in 2005, they have been well guarded and the treasures continue to stay underneath the earth in Egypt.

Hand Giving, Eye of Gratitude – Tay cho ra #2

I say all that for us to realize that the treasures had stayed underground without anyone knowing or being discovered for thousands of years, and then gradually, little by little, we came to know about them.

Page | 2 Similarly, when you cultivate Joined Palms, also called Hand Giving, we read the mantra and visualize a seed syllable called Treasury (All Dharmas Upholding Ocean-deep Treasury). Let me skip over the preceding words for now, but the last word is Treasury - the treasury of the many kinds of wisdom and blessings the Buddha attained and assembled within it. Instead of burying and hiding precious things as Egyptian pharaohs did, the Buddha gathered all the beauties of his enlightenment into the seed for us to uncover. We should be archaeologists; we should recite the mantra and aspire to be able to reach the treasure trove and absorb the wisdom Buddha conferred upon us.

It is one of the unique aspects of our cultivation practice. We now have the treasure; what's left is how to cultivate it. We should be mindful, dedicated, and diligent like how archaeologists do their work, how they look at maps, how they use their intuition to understand the terrain, how they diligently dig into the earth every day without retreat. Sometimes we may practice for a couple of days and see no progress, so we quit. Sometimes we do it for a few months or a few years. Sometimes we cultivate mindlessly. Archaeologists work patiently in the heat of the desert. Despite dangerous snakes and scorpions being abundant, they persistently push on. They work in teams. Together they dig. So, sometimes we may need the collective strength of a group to cultivate, to overcome scorpions of anger, cruelty, wickedness, or to overcome the jealousy of snakes which represent envy and jealousy. We must endure the heat or cross over the challenges of the desert. The desert heat is like moments of despair when we feel we have no companion on our cultivation path. We need a team, fellow practitioners, to help us get deeper into the cultivation. So, do not give up your cultivation. You may think that you have not yet reached your destination. You should strive further, and continue your path.

Dear everyone, that is the utmost important approach when you cultivate Hand Giving. It's because you should believe that you have the treasure within. Therefore, you must dig till the end to reach the treasure. You'll then have boundless light, beauty, and merit of your own and of the Buddha to share with everyone.

Thank you for listening. I wish you to continue digging your own most precious treasure trove. And remember that you do have the treasure. The only hindrance might be your own laziness and nothing else.

I wish you a happy and wakeful day.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Tay cho ra #2

Page | 3 Good morning các bác, các anh chị, đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay.

Thưa các bác, các anh chị, văn hóa cổ nhất của thời đại của trái đất là gì? đó các bác, các anh chị. Nếu các bác, các anh chị nào mà nói Ai Cập thì đúng rồi. Ai Cập có nền văn hóa xưa cũ, đã 4 ngàn năm nay rồi. Mình đều biết Kim Tự Tháp được xây rất là cổ.

Đến năm 1922, người Anh và người Âu Châu đã đào ra 62 ngôi cổ mộ phía dưới. Cổ mộ (tomb), phía dưới lòng đất của Ai Cập. Người nổi tiếng nhất là ông Howard Carter, ông và một nhóm người khảo cổ gia bên Anh, đã tới đào được ra ngôi mộ của vua Tutankhamun, vị vua này nổi tiếng nhất vì Ngài là một dấu mốc cho biết thời cực thịnh của dân Ai Cập, thời cổ đại chứ không phải thời trung cổ hay thời hiện đại.

Đó là điều kinh khủng nhất vì làm sao mình biết được là có những ngôi mộ dưới đó? Hồi xưa, họ chỉ đào thôi, không có máy móc gì cả. Họ chỉ đào và họ tìm những dấu vết, tìm những bản đồ, rồi từ từ họ tìm ra được. Nhiều khi đào chỗ này, chỗ nọ, trật đủ thứ, rồi cuối cùng, họ cũng đào ra.

Các bác có thể tưởng tượng được mộ của ông Tutankhamun cũng như những mộ khác đã được chôn từ bốn ngàn năm rồi. Tức là 2 000 năm trước Thiên Chúa đã ở đó rồi, đã tiếp tục hiện hữu, nhưng 4000 năm sau mới đào ra được. Chuyện này chưa giựt mình bằng năm 2005 là ông Otto Schaden, ông là người đào và tìm ra được cả một thung lũng mà tất cả những ngôi cổ mộ đang xây xung quanh.

Tin nóng hổi nhất là vào ngày mùng 9 tháng 12 này, bên Ai Cập, người ta đào thêm được 2 ngôi mộ nữa. Hai ngôi mộ này được đặt tên là Kampp 150 và Kampp 161. Đây là ngôi mộ của 2 vị quan thoi. Người ta đang nghiên cứu thì thấy một trong 2 ngôi mộ này là của một nhà vua Thutmose 1 cùng triều đại với Tutankhamun, triều đại đưa tới sự huy hoàng của nước Ai Cập. Trong 2 ngôi mộ này, người ta tìm thấy những bài viết, những dấu vẽ trên tường cho biết đã xưa 3, 4 ngàn năm rồi. Trong ngôi mộ này còn để lại không những là hình ảnh, bảo vật, còn có những dấu hiệu cho biết nền văn minh của thời đó như thế nào. Tất cả những cái đó là kho tàng của những người khảo cổ gia. Những người ăn trộm ăn cắp những đồ quý đem ra rồi nhưng cho tới ngày hôm nay, trong 2 ngôi mộ Kampp 150, Kampp 161 đó vẫn còn rất nhiều đồ quý giá. Trong suốt thời gian, từ năm 2005, ông Schaden tìm ra cái valley đó, cho tới ngày hôm nay, người ta bảo vệ và kho tàng vẫn còn tiếp tục ở dưới lòng đất của nước Ai Cập.

Thầy nói như vậy để cho thấy rằng kho tàng nằm dưới lòng đất đã lâu năm rồi, cả mấy ngàn năm rồi mà không ai biết, không ai khai quật ra, rồi từ từ, từng chút, người ta biết ra.

Cũng vậy, khi các bác tu tay Hợp Chương, gọi là tay Cho Ra, mình đọc câu chú và quán một chúng tử tự tên là Tạng (Nhất Thiết Pháp Vân Kiên Cố Hải Tạng). Những chữ phía trước là gì thì mình chưa nói tới nhưng chữ Tạng đó có nghĩa là kho tàng. Kho tàng của rất nhiều trí huệ và phước đức của Đức Phật mà Ngài đem vào hội tụ trong đó. Thay vì, như các vị vua

Hand Giving, Eye of Gratitude – Tay cho ra #2

Ai Cập chôn dấu những đồ quý thì Đức Phật đem tất cả sự giác ngộ, tất cả cái đẹp đẽ, Ngài đem nhốt vào trong chùng tử tự đó để cho chúng ta khai quật ra. Mình giống như một nhà khảo cổ, mình đọc câu chú và phải nghĩ rằng làm sao để mình có thể thám được, tới được kho tàng của Đức Phật đã để lại cho chúng ta.

Page | 4

Đó là một trong những cái độc đáo nhất của phương pháp tu hành của chúng ta. Mình đã có kho tàng rồi, còn cách mình tu như thế nào, tâm tư mình tu như thế nào, mức độ tinh tấn của mình như thế nào cũng như người khảo cổ, thái độ của họ nhìn bản đồ như thế nào, họ có intuition để biết được miếng đất đó như thế nào, mức độ tinh tấn, ngày nào cũng đào, không bao giờ bỏ cuộc. Nhiều khi bác chỉ tu một hai ngày và không thấy gì khác cả và bác bỏ cuộc. Nhiều khi một hai tháng hay một hai năm. Nhiều khi tu mà không chuyên chú. Những người khảo cổ gia, họ chuyên chú trong cảnh nóng bức của sa mạc, rấn trên sa mạc cũng nguy hiểm, bò cạp cũng nguy hiểm, nhưng mà họ vẫn tiếp tục không ngừng. Họ có một team, một nhóm người cùng đào. Nhiều khi bác cần sức mạnh của một nhóm người cùng tu với các bác và bác phải vượt qua tất cả những con bò cạp của sự giận dữ, hung ác, độc địa, đi qua sự ghen tuông của con rắn (con rắn là một sự ghen ghét, ghen tuông). Bác phải đi qua thử thách, oi bức của sa mạc. Sự oi bức đó cũng giống như nhiều khi mình cảm thấy chán nản, không có người nào bên cạnh để tu với mình. Mình cần có một team, những người đồng tu để đưa mình đi vào sâu hơn trong sự tu hành. Cho nên, các bác khoan buông tay, tức là give up, không tu nữa. Bác hãy nghĩ rằng là mình chưa tu tới nơi thôi, hãy ráng thêm nữa đi, tiếp tục thêm nữa đi.

Thưa các bác, đó là đường tối quan trọng khi các bác tu tay cho ra, là bởi vì mình phải biết là mình có bảo tạng, mình phải đào tới tận cùng, tìm được bảo tạng, kho tàng rồi thì mình mới cho được vô số, vô lượng, vô biên, tất cả ánh sáng, cái đẹp phước đức của mình hay là của Phật cho tất cả mọi người.

Cám ơn các bác đã lắng nghe và chúc các bác tiếp tục đào cái kho tàng mà mình gọi là vô giá của chính mình và mình luôn luôn nhớ rằng, mình có, chỉ có cái là mình làm biếng thôi, chứ không phải gì hơn cả.

Chúc các bác một ngày vui và tinh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.